

Herefordklubb Väst går till sjöss.

Söndagen den 19 augusti var det dags för klubben sommarmöte.

Ett drygt tjugotal förväntansfulla personer träffades på bryggan på Koön innan Marstrand, när Roger Johansson kom med sin båt och tog hand om oss och med säker hand förde oss genom den Bohusländska arkipelagen till sin egen ö Klöverön.

För oss vanliga bönder från slätt och skog, är det fantastiskt bara det att komma ut på havet, och vad gör då lite saltstänk? Efter att ha gått sydväst i Albrechtssunds kanal, rundades den karga och bergiga Klöverön. Efter en stund hamnade vi i en idyllisk vik med brygga, strand, gröna ängar, betande Herefordkor, kalvar, häst och får.

Vant lade Roger till vid sin brygga och förväntansfulla gick vi iland på våra sjöben och möttes av Rogers fru Ann-Marie, hans pigga mamma och den alltid goe "gubben" Kjell.

Efter fika begav vi oss ut i olika riktningar på ön och kunde beskåda en fantastisk natur.

Mellan kala berg, ljunghällar med doft av honung i augustisolen, prunkade ängar med fantastisk fauna, som lind, hamlad ask, hassel med nötter, nypon, vildaplar, slånbar, björnbär och berberis. Ett mjukt landskap där bergen och havet är kontraster inramade av buskar, träd och örter.

Hela denna stora ö, 5 km lång utgör ett naturreservat sedan -60talet, som skyddat mot exploatering, samtidigt som jordbruk har bedrivits kontinuerligt. Västkuststiftelsen ansvarar för skötseln i samarbete med ägarna av de tre gårdarna på ön. Men det är tack vare sådana "goa gubbar" som Roger och Kjell som ön röjs och hålls i hävd med allt arbete det innebär, och det är här finessen med Herefordkorna kommer in, som med lagom betetryck betar denna säregna natur och därmed utvecklar växtlighetens mångfald.

Lars Strandberg från Västkuststiftelsen informerade om naturvården och värdet av Roger och Kjells arbete samt betydelsen av lämpliga betesdjur som Hereford.

Vi som varit på platsen tidigare kunde konstatera att utvecklingen verkligen gått åt rätt håll, samtidigt som vi alla vet hur mycket slit som ligger bakom all röjning. Dessutom blir det mycket extra arbete med båttransporter ut till ön.

Tänk bara att rundbala 40 ha av alla dessa små oregelbundna tegar. Sådana eldsjälar borde nomineras till någon form av naturpris. Synd att industrimannen Alfred Nobel inte kom på det. Å andra sidan är kanske Roger

alltför jordnära för att fara till Stockholm iförd frack och behöva lämna sin kära ö.

Det blev en fantastisk dag till fots och åkande efter traktorn för att bese denna vackra ö, och dess grupper av Hereforddjur.

Ett stort tack till familjerna Johansson, Johansson och Holmberg, och slarva inte bort sockerkaksreceptet, vi kommer gärna tillbaka!

Gm Ane Andersson